

2 sön i Advent

Psalmer: 421, Ps 111, 120, 721, 104:4-7, 490
Texter: Jes 35:1-10, Jak 5:7-11, Matt 13:31-35

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen

Jes 35:1-10

35 1 Öknen och ödemarken

skall glädja sig,

hedmarken fröjda sig

och blomstra som en lilja. 2

Den skall blomstra skönt

och fröjda sig, ja, fröjda sig och jubla. Libanons härlighet

skall ges åt den, Karmels och Sarons prakt. De skall få se Herrens härlighet, vår Guds majestät. 3

Stärk kraftlösa händer, styrk vacklande knän. 4

Säg till de försagda: "Var starka, frukta inte!" Se, er Gud kommer med hämnd, vedergällning kommer från Gud. Han kommer själv och frälsar er. 5

Då skall de blindas ögon öppnas och de dövas öron upplåtas. 6

Den lame skall hoppa

som en hjort, den stummes tunga skall jubla. Ty vatten skall bryta fram i öknen, strömmar på hedmarken. 7

Den glödande sanden

skall bli en sjö, den torra marken vattenrika källor. Där schakalerna har sina lyor skall det växa säv, vass och bambu. 8

En banad väg, en vandringsled, skall gå där, och den skall kallas

"den heliga vägen". Ingen oren skall färdas på den, men den är till för dem. De som vandrar den vägen

skall inte gå vilse, även om de är dårar. 9

Lejon skall inte finnas där, rovdjur skall inte komma dit. De skall inte finnas där, men de återlösta

skall färdas på den. 10

Herrens friköpta

skall vända tillbaka och komma till Sion med jubel. Evig glädje

skall kröna deras huvuden. Fröjd och glädje skall de få, sorg och suckan skall fly bort.

Herre, skriv dessa ord i våra hjärtan. Amen.

Vi ska ta till oss evangeliet som Jesaja förkunnar i det 35:e kapitlet. Det är en

förutsägelse om alla troendes eviga glädje och frälsning på den yttersta dagen. Men också en förutsägelse om vad Frälsaren ska göra innan dess, när han träder fram i vuxen ålder. Jesaja har i tidigare kapitel förutsagt att jungfrun ska bli havande och föda en son. På hans axlar vilar herradömet och hans namn är: Under, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Fader, Fridsfurste. Här i Jesaja 35 ges tecknen som ska identifiera honom när han i vuxen ålder träder fram i sin offentliga verksamhet. Jesaja förutsäger också vad han ska göra för att säkert och tryggt föra alla som flyr till honom till den eviga glädjen.

Föregående kapitel handlar om Guds dom. Gud ska kalla hela jorden och allt som är på den inför sig. Domen handlar om vrede, blod, svavel och brinnande tjära. Och vi förstår att det är den yttersta domen det handlar om för elden ska inte släckas, den är evig. Jesaja förutsäger att helt ofattbara krafter ska sättas igång som omfattar inte bara hela jorden och allt som är på den utan hela universum. Allt ska få ett slut, inte på grund av föroreningar och global uppvärmning, utan på grund av Guds vrede över synden och allt trots mot Gud: *Himlens hela härskara förgås, himlarna rullas ihop som en bokrulle. Hela dess härskara faller förvissnad ner som vissnade löv från vinrankan, som vissnade blad från fikonträdet.*

Vi blir alla förskräckta när vi hör om Guds vrede över synden och den dom som ska gå över hela jorden. Även vi som tror blir förskräckta när vi hör Gud i vrede kalla hela jorden och allt som är på den inför sig. Vi borde i alla fall bli förskräckta om vi har vett till det, för ingen av oss har något att berömma oss av inför Gud. Hur härligt är då inte förkunnelsen i det 35:e kapitlet. Till alla förskräckta och försagda riktas budskapet om Frälsaren. Och budskapet om Frälsaren inleds med orden: *Frukta inte.* Det är introduktionen till all evangelieförkunnelse och det är Guds budskap också till oss.

Vi ska stanna inför tre begrepp i vårt kapitel:
Det första är *HERRENS härlighet*. Det andra är ”*Frukta inte*”. Och det tredje är ”*den heliga vägen*”.

I vårt kapitel lovar Gud att öken ska glädja sig, blomstra och få se HERRENS härlighet. Naturligtvis är det inte stenar och sand som ska få se HERRENS härlighet utan människor som liknas vid en torr öken. Det är samma människor som strax därefter kallas ”kraftlösa” och ”försagda” och till vilka Herren säger ”frukta inte” för att sedan förkunna glada budskapet om Frälsaren. De kallas också ”de återlösta”, ”Herrens friköpta” som färdas vägen till Sion, Guds nåderike. Så räkna in dig själv i denna öken som ska glädja sig. För det är ett sådant bildspråk Jesaja använder.

HERRENS härlighet har i historien framträtt som ett starkt ljus, en rykande eld, ett

lysande moln, en tjock rök eller en eld- och molnstod. Första gången HERRENS härlighet visade sig var när Gud slöt förbund med Abraham. HERRENS förbund med Abraham var villkorslöst och bestod bara i ett löfte som Abraham tog emot i tro. Nästa gång HERRENS härlighet visade sig var när Gud räddade sitt folk ut ur Egypten. Han gick då framför dem i en molnstod på dagen och en pelare av eld på natten. HERRENS härlighet visade sig sedan på berget Sinai som en eld och en rök, en molnsky och ett starkt ljus som lyste upp de omgivande bergen.

HERRENS härlighet har under historiens gång visat sig vid avgörande händelser i frälsningshistorien, alltså händelser som fört Guds frälsningsplan närmare den slutliga uppfyllelsen. Men ingen ska tro att förbundet vid Sinai på något sätt ersatte förbundet med Abraham. Nej, Paulus skriver att lagen som gavs 430 år senare inte kunde göra löftet om intet. Tvärtom var ett av syftena med lagen som gavs genom Mose att driva folket att fly till förbundet med Abraham när de såg sina misslyckanden att hålla lagen. För det är bara genom tron på Guds löfte som vi blir frälsta.

Så är det också här i Jesaja 35. När Jesaja sagt att öknen ska se HERRENS härlighet så kommer sedan löftet om Frälsaren. Så var det förresten också på Sinai. Mose såg visserligen uppenbarelsen av HERRENS härlighet på berget. Han gick till och med in i molnsdyn. Ändå bad han sedan att få se HERRENS härlighet. Gud gjorde honom till viljes på så sätt att han höll sin hand över honom när han gick förbi och lät Mose se sig på ryggen. Och när HERREN gick förbi utropade han sitt namn: *"Herren ! Herren ! - en Gud, barmhärtig och nådig, sen till vrede och stor i nåd och sanning, som bevarar nåd mot tusenden och förlåter överträdelse, synd och skuld, men som inte låter någon bli ostraffad utan låter straffet för fädernas missgärning drabba barnen och barnbarnen, ja, tredje och fjärde släktledet."* Uppenbarelsen av HERRENS härlighet är alltid förknippad med vad han gör för vår frälsning, att han är barmhärtig och nådig och förlåter överträdelse, synd och skuld.

HERRENS härlighet uppenbarade sig sedan vid några viktiga händelser i Gamla testamentets historia men den händelse som Jesaja här förutsäger får vi höra om på Juldagen. I trakten av Betlehem fanns några herdor som låg ute och vaktade sin hjord om natten. Då stod en Herrens ängel framför dem och Herrens härlighet lyste omkring dem, och de blev mycket rädda. Men ängeln sade: *"Var inte rädda! Jag bär bud till er om en stor glädje för hela folket: I dag har en Frälsare fötts åt er i Davids stad. Han är Messias, Herren . Och detta är tecknet för er: Ni ska finna ett nyfött barn som är lindat och ligger i en krubba."* Som sagt, HERRENS härlighet har visat sig vid avgörande händelser i frälsningshistorien. Och när den mest avgörande händelsen inträffade, Frälsarens födelse, lyste HERRENS härlighet omkring herdarna och ängeln. Ängeln kom med ett budskap som inleddes på samma sätt som i vår text:

”var inte rädda”. Det är introduktionen till evangeliet. På samma sätt som domen är universell så är frälsningen det också. Budskapet om Frälsaren är en stor glädje för hela folket. Jesaja hade förutsagt att öknen skulle glädja sig. Vi är innefattade i detta bildspråk, vi är denna öken. Budskapet om Frälsaren är till för oss. Vi har inget att berömma oss av inför HERREN men Frälsaren är vår räddning och vår glädje.

I julevangeliet ges ett annat tecken än i vår text. Herdarna fick tecknet: *ni ska finna ett nyfött barn som är lindat och ligger i en krubba*. Jesaja ger oss ett tecken från Jesu vuxna liv: *Då skall de blindas ögon öppnas och de dövas öron upplåtas. Den lame skall hoppa som en hjort, den stummes tunga skall jubla*. Det var de tecken som Jesus gjorde när han gick omkring och förkunnade evangeliet för fattiga syndare. Ni kanske kommer ihåg att det var just de tecken som identifierade Jesus som den utlovade Frälsaren för Johannes Döparens lärjungar. De gärningar som Gud gav Jesus att utföra var hans ID-kort, så att säga. Gärningarna visade att de inte behövde vänta någon annan. Vi behöver inte heller vänta någon annan. Jesus är den Frälsare Gud förutsagt från världens begynnelse. Jesus har identifierat sig genom att göra precis de gärningar som Gud förutsagt genom profeterna.

När evangeliet riktas till oss så inleds det med samma ord som i Jesajas profetia, och som ängeln förkunnade för herdarna: ”var inte rädda” eller ”frukta inte”. Vi behöver inte vara rädda. Vi behöver inte vara rädda ens för den dag då himlarna ska rullas ihop som en mantel. Gud har öppnat en flyktväg för oss för att smita undan den dom som ska gå över alla folk. Gud vill att vi ska fly till Frälsaren och han har lovat: *Saliga är alla som flyr till honom*.

Nu har vi kommit fram till det tredje begreppet som vi skulle stanna inför: ”*den heliga vägen*”. Det är Frälsaren, Herren själv, som banar en väg för oss. Vägen är till för oss, för Jesaja skriver att den är till för orena, alltså för syndare. Ändå är det ingen oren som färdas på den utan de som färdas den vägen kallas ”de återlösta” och ”Herrens friköpta”. Jesaja förklarar i andra delen av boken närmare hur Frälsaren återlöser eller friköper oss. Och ni känner alla till uppfyllelsen som skildras i evangelierna; hur Jesus med sitt fullkomliga liv och sin oskyldiga död har friköpt oss från syndens, dödens och djävulens makt. Vägen är alltså till för alla syndare men det är bara de som tror på Jesu underbara frälsningsgärningar som färdas den vägen.

Precis som vårt kapitel börjar med bilden av öknen som ska glädja sig och se HERRENS härlighet så är ”vägen” också ett bildspråk som syftar på något annat än en vanlig väg. Vid ett tillfälle undrade Tomas om vägen, han sa: *”Herre, vi vet inte vart du går. Hur kan vi då känna vägen?” Jesus sade till honom: ”Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig*. I Nya testamentet kallas den kristna tron ”den vägen”. Saulus, som blev Paulus, förföljde den kristna

församlingen, eller närmare bestämt den uppståndne Frälsaren, innan han blev kallad. Senare berättar han om detta så här: *Jag förföljde den Vägen ända till döds och grep både män och kvinnor och satte dem i fängelse.* De som färdades den vägen var alltså alla de som tillhörde den kristna församlingen. I profetian är det alla vi som tror på Jesus som kallas ”de återlösta”, ”Herrens friköpta”, som färdas denna vandringsled.

Vi som tror på Jesus kan vara helt trygga vad som än händer, till och med under en sådan förföljelse som Saulus ställde till med. Jesaja skriver: *De som vandrar den vägen skall inte gå vilse, även om de är dårar. Lejon skall inte finnas där, rovdjur skall inte komma dit.* Det innebär att Jesus tar det fulla ansvaret för alla som flyr till honom. Vi som tillhör honom kan därför vara helt trygga. Han bevarar oss från att skadas allt för mycket av vår egen dumhet. Mycket av livets bekymmer och svårigheter kommer som en konsekvens av våra egna förhastade beslut, synder, onda ord och annat sådant. Och i andliga ting har vi människor en medfödd förmåga att gå vilse. Men Jesus regerar med nåd i sitt rike så att ingen av oss ska gå vilse. Inga farliga rovdjur finns heller på trons väg. Det innebär att Jesus bevarar oss från allt farligt som kan hindra oss från att nå målet.

Enligt profetian leder ”Den heliga vägen” till Sion. Sion är Guds nåderike. Det är ett evigt rike. Jesaja skriver om de som färdas den vägen, när de når vandringens slut: *Evig glädje skall kröna deras huvuden. Fröjd och glädje skall de få, sorg och suckan skall fly bort.* Förra kapitlet talade om svavel och brinnande tjära och en eld som aldrig ska slockna. Här å andra sidan talas om att HERRENS friköpta ska krönas med evig glädje. Många gånger upplever vi tiden som lång. Ändå är hela vårt liv, även om det blir långt, bara som en suck. *Snart är det förbi och vi flyger bort,* skriver Mose. Vi har ingen erfarenhet av evigheten. Vår eviga tillvaro är viktigare än vår jordiska som ska ta slut. Och vi vet Guds vilja för oss. Och Gud vill kröna oss med evig glädje. Vägen dit känner ni. Jesus sa: *jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig.* Amen

Låt oss be!

Käre himmelske Fader, vi tackar dig för att du uppfyllt alla dina forntida löften och förutsägelser. Det är en bekräftelse på att du också ska uppfylla de profetior som handlar om tidens slut, domen och ditt folks förlossning. Framför allt tackar vi dig för att du sänt Frälsaren; att han återlöst oss för att vi ska tillhöra honom. Vi tackar dig för tryggheten i ditt rike. Bevara oss från allt farligt som kan hota vår tro, och bevara oss från vår egen dårskap så att vi inte går vilse från dig. Det har du ju lovat och vi litar på dig. Amen.